Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

XXXVIII

Est autem ō omnibz aīe passiōibz q̄ tñs mutatiō cōīt q̄ ē in eis nīl: ē solū ꝑ ꝓpriō nata motū appetitꝰ q̄ ē in oīnibz ñ tñ ꝓmat forme. Ille q̄ passiones aīe que ip̄m tant motū appetitꝰ ad plen dum ād ñ repugnāt talī modi ꝑ spēz q̄ possūt repugnare ꝑ q̄ntitatē ut amor gaudiū delectatiō ⁊ hꝰ. ⁊ iō ultꝰ ꝑ sua spēz mutāt nām corpis. ꝑ ꝙ excessiz possūt nocē. passiones a q̄ inptant motum appetitꝰ aī fuga ul' retractiōe q̄ ad ꝙ repugnāt ut talī modi ꝑ solū ꝑ q̄ntitatē. ⁊ ā ꝑ spēm motꝰ. ⁊ iō simꝑ nocēt. sic ad̄ desp timor. desperatiō ⁊ ꝓ oīnibz tristi q̄ aggrauat aīm ex malo ꝓnti ꝺ ē fortior impressio quā fiuī.

Dñ sic

ē de remedus

doloris seu tristi. ⁊ cōīa que runtur. ⁊ ¶ ꝑ mutū dolor ul' tristi mitigetur ꝙ q̄ntā delectō ¶ Secūo mutū mitigetꝰ ꝑ fletū ¶ Tertio ꝙ passionē auferr ¶ Quarto mutū ꝙ repletionē uitatis ¶ Quinto mutū ꝙ somp̄nū ⁊ balneū.

Ad j. sic ꝓcē. vī q̄ ñ quelz delectō mitigetꝰ ꝑ dolorē seu tristitiā. delectō ei tristitiā ñ mitigat nulli ī q̄ꝰ ei fiat. ⁊ odiose ei sē ꝑ ꝓia ut ꝺr in ethi. ꝑ ñ quelz delectō fiat aut̄ tristitie ut ꝺr ibi ē. ꝙ ñ quelz delectō mitigat ꝑ tristitiam ¶ Xpō ꝺ q̄ sicut ex ꝓdictis pz. delectō ē quedā quies appetitꝰ ī bono ꝙ entis tristi. a ē ex eo q̄ repugnat appetitui. vñ sic se hꝫ delectō ad tristitiā ī motibz appetitꝰ sic se hꝫ ī cōibz quies ad fatigatiōnē a q̄ acquirit ex aliq̄ tñsmutatiue ī istis. sīlr ⁊ ipa tristi fatigatiōz q̄ndā seu egritudiez appetitꝰ ut̄ius ip̄tat. sic ꝙ quelz quies cōis remedii affert. ī q̄ntz fatigatiōm ex q̄libz cā inducti pueniēt. ī quelz delectō affert ad mitigandū ꝑ tristitiā ex q̄ cum ꝙ procedat.

Ad ꝑ sic ꝓcē. vī q̄ fletus ñ mitiget tristitiaz. nullꝰ ei effectus diminuit suā causā. ⁊ fletus ē effectus tristi. ꝙ ñ mitigat tristitiā ¶ Xpō ꝺ q̄ lacrime et gemitus nīl mitigāt tristitiā. ⁊ hoc ꝓbatur. ꝑ quīde q̄ de nocumēto mutuo claudum magis affligit q̄ minꝰ multiplicatē ī tendō aīe ē ip̄m. ⁊ q̄ ad exteriora diffidūt tunc intendō aīe ad exteriora quodāmō distrahit. ⁊ sic maior dolor minuit. ⁊ ꝙ ꝑ hoc ꝓbatur q̄ si homines quibz sē ī tristitia exteriꝰ sua tristitia manifestāt ul' fletu aut gemitu ul' ī uerbo mitigat tristi. ꝺo q̄ ꝙ ꝓpō ꝺeus hoīi ꝑ dilectiōm mitigē ē ꝑ dolez. fletus a' a gemitꝰ fluit q̄dā ꝓpōnes ꝺeutes tristitiā. ⁊ dolētia. ⁊ iō efficaciꝰ ē ad delectandos Cū ꝙ omnis dolor alīq̄liter mitigetur ꝺolorē ut dicīt ē. sequit q̄ ꝙ fletu ⁊ gemitu tristi mitigetur.

Ad ij. sic ꝓcē. vī q̄ dolor amittat ꝓpriam causā ñ mitigetur tristitiā. Dolor ei ī ꝺu sit effectus. ⁊ sic aug ꝺicit. viii. ꝺe. ciu. ꝺei. q̄ ē nullus gaudet in singlis ubi non est gaudiū. q̄ fortiter facit sed in flāmā tur ex altitudine. ꝙ ꝑ iō dr̄ur q̄ ñ multa sit altitudo q̄ sit maior illi ¶ Xpō ꝺ q̄ nil aīe ꝺolēs ī tristitia ꝺesolatis ꝺicit̄ tangi ꝓbat ī ix. ethi. q̄ ꝑ ē. q̄ ē ad tristitiā ptinent aggrauare hꝫ ꝓpriā causā honoris a q̄ as aggrauatus alleuiari conat. ꝙ ē as mudi de sua tristi as ꝺeiectos sit ei q̄ si q̄ā ymaginē q̄ ꝺ honꝰ alius ē eo fiant. q̄ cōmantes ad ꝑm ab horie alleuiāt ⁊ iō leuiꝰ fit tristitia honꝰ. sic ⁊ ꝓpter ꝺs hominibz cōiunctis augꝫ. ꝙ a iō ⁊ melior ē q̄ ꝑ hꝫ q̄ aīa ꝺeiectē ei ꝓpꝫ se ab eis amari q̄ ē ꝺolēs ut ꝙ ꝺicīt ē. vñ ē ois dolor mitigetur tristitia. sic ꝙ ꝺ ē. sic q̄ aīe ꝺolēs tristitia mitigetur.

Ad iij. sic ꝓcē. vī q̄ repletio uitatis ñ mitigetꝰ dolorē. ꝺ ei ecc. v. qui addit scīam addit q̄ dolorē. ꝙ scīa addit repletionē uitatis ꝑtinz. ꝙ repletio uitatis non